நாற்பதாவத வசனத்தின் மறைந்த வரலாற - எண் ஏழ

பதினெ◌ான்றம் இரபத்திரண்டம்

Jeff Pippenger
2026-04-04

தானியலே் அதிகாரம் பதினெ◌ான்ற, வசனம் பதினாற மற்றம் வசனம் இரபத்திரண்ட ஆகிய இரண்டம் விரைவில் வரவிரக்கும் ஞாயிற்றக்கிழமைச் சட்டத்தடன் ஒத்திசைகின்றன. வசனம் பத்தின் 1989 ஆம் ஆண்டிலான நிறைவேற்றம், கி.மு. 217 இல் ராபியா பே◌ாரால் குறிக்கப்படும் வசனம் பதினெ◌ான்றின் நிறைவேற்றம் பே◌ாலவே, 2014 ஆம் ஆண்டிலான உக்ரனைன் பே◌ாரக்குக் கெ◌ாண்டசென்றத. வசனம் பதினெ◌ான்றிலிரந்த வசனம் பதினாற வரை இரப்பத, வசனம் பதினெ◌ான்றிலிரந்த வசனம் இரபத்திரண்ட வரை இரப்பதம்கூட ஆகும்; ஆகையால், வசனங்கள் பதினெ◌ான்றிலிரந்த பதினாற வரை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படும் வசனம் நாற்பதின் மறைந்த வரலாற, வசனம் பதினெ◌ான்றிலிரந்த இரபத்திரண்ட வரையிலான வரலாறாகவும் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படுகிறத. வசனம் நாற்பதின் மறைந்த வரலாற, பதினெ◌ான்றிலிரந்த இரபத்திரண்ட வரையிலான வசனங்களால் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்படுகிறத.

பதினெ◌ான்றாம் அதிகாரம் முதல் இரபத்திரண்டாம் அதிகாரம் வரை

அந்த மறைக்கப்பட்ட வரலாற ஆதியாகமம், மத்தேயு, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் மற்றம் *தி டிசையைர் ஆஃப் ஏஜஸ்* ஆகியவற்றின் பதினெ◌ான்றாம் அதிகாரத்திலிரந்த இரபத்திரண்டாம் அதிகாரம் வரையிலும் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்டுள்ளத. “பதினெ◌ான்ற முதல் இரபத்திரண்ட” அதிகாரங்களைக் கெ◌ாண்ட அந்த நான்கு சாட்சிகளும் அந்த மறைக்கப்பட்ட வரலாற்றடன் ஒத்திசைக்கின்றன; ஏனெனில் அந்த மறைக்கப்பட்ட வரலாறே தானியலே் 11-இல் பதினெ◌ான்ற முதல் இரபத்திரண்ட வரை உள்ள வசனங்களாகும். அந்த நான்கு சாட்சிகளின் மையம் எப்பே◌ாதம் உடன்படிக்கையின் அடையாளத்தை அடையாளங்காட்டுகிறத; அத ஆதியாகமம் பதினெ◌ான்றாம் அதிகாரத்தில் நிம்ரே◌ாத மூலம் பிரதிநிதித்தவப்படுத்தப்பட்ட மரணத்தின் உடன்படிக்கையால் தெ◌ாடங்கி, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் பதினழோம் அதிகாரத்தில் ரே◌ாமின் வேசியால் முடிவடைகிறத.

பதினழே

மத்தயேுவைத் தவிர, நான்கு சாட்சிகளும் அவர்கள் விளக்கும் காலப்பகுதியின் நடுப்பகுதியாக பதினழோவது அதிகாரத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றனர். கி.மு. 457, 64, மற்றும் 1776 ஆகிய ஆண்டுகளில் தொடங்கிய மூன்று இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டு தீர்க்கதரிசனங்களிலும் பதினழே என்ற எண் மூன்று முறை காணப்படுகிறது. அந்த வரிகளிலிருந்து இரண்டில், (முதலாவது மற்றும் கடைசியாவது), கி.மு. 457-இன் முதல் வரி கி.மு. 207-இல் முடிவடைந்தபோதும், 1776-இன் கடைசி வரி 2026-இல் முடிவடைகின்றபோதும், ஒரு நடுப்பகுதி அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. கி.மு. 207 ராபியா மற்றும் பானியம் போர்களுக்கிடையில் இருந்தது; 2026 அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளின் இறுதியான ஜனாதிபதியின் பதவிக்கால நடுப்பகுதியாகும்.

மூன்று இருநூற்று ஐம்பது ஆண்டுக் கோடுகளுக்குள், தாலமெி பதினழே ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தான். நீரோவின் கோட்டில் 313 மற்றும் 330 ஆண்டுகளுக்கிடையில் பதினழே ஆண்டுகள் உள்ளன; மலேும் கி.மு. 217-இல் நிகழ்ந்த ராபியா போருக்கும் கி.மு. 200-இல் நிகழ்ந்த பானியம் போருக்கும் இடையிலும் பதினழே ஆண்டுகள் இருந்தன. ஆகவே, பதினொன்றாம் அதிகாரம் முதல் இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் வரை உள்ள நான்கு சாட்சிகளில் மூவர், தங்களுடையை துல்லியமான நடுப்புள்ளியை பதினழோம் அதிகாரமாகக் குறிக்கின்றனர். எனவே, நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்த வரலாறு அதே அதிகாரத்தின் பதினொன்றாம் வசனம் முதல் இருபத்திரண்டாம் வசனம் வரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; மலேும், பதினொன்றாம் அதிகாரம் முதல் இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் வரை உள்ள நான்கு சாட்சிகளும் அவ்வசனங்களோடு முற்றிலும் ஒத்திசைகின்றன. அந்த மூன்று 250-ஆண்டு தீர்க்கதரிசனங்களில் ஒவ்வொன்றின் நிறைவேற்றமும் அதே வரலாற்றோடு ஒத்திசைகிறது. நடுப்புள்ளி ஒரு வழிக்குறியாக வலியுறுத்தப்படுகிறது; மலேும் அது குறிப்பாக தவேனுடைய ஜனங்களின் உடன்படிக்கையும் முத்திரையும் குறிக்கும் சின்னமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

தானியலே் பன்னிரண்டு

தானியலே் அதிகாரம் பன்னிரண்டின் ஏழாம், பதினொன்றாம் மற்றும் பன்னிரண்டாம் வசனங்கள், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்கு ஆயிரம் பரேின் முத்திரையிடுதலின் இறுதிக்காலத்தை அடையாளப்படுத்துகின்றன. ஏழாம் வசனம் 2023 டிசம்பர் 31-ஐ அடையாளப்படுத்துகிறது; பன்னிரண்டாம் வசனம் 2020 ஜூலை 18-ஐ அடையாளப்படுத்துகிறது. 2020 ஜூலை 18-இல் தொடங்கி 2023 டிசம்பர் 31-இல் முடிவடைந்த ஏழாம் வசனத்தின் சிதறடித்தல், தானியலே் பன்னிரண்டில் அமைந்துள்ள தீர்க்கதரிசனக் காலத்தின் அந்த மூன்று வசனங்களின் அல்பாவிலும் ஒமகோவிலும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது. 1,290 ஆண்டுகளைக் குறிக்கும் நடுவிலுள்ள வசனம், 1989 முதல் விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிறு

சட்டம் வரயைிலான வரலாற்றை 30 என்ற அடயைாளப்படுத்துகிறது; பின்னர் மனித கிருபகைக்காலத்தின் முடிவுவரை 1,260 என்றும் காட்டுகிறது. முப்பது ஆண்டுகள், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்கு ஆயிரம் பரேின் ஆசாரியத்துவ வயதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன; மலேும் 1,260 ஆண்டுகள், வளெிப்படுத்தல் பதின்மூன்றில் காணப்படும் குறியீட்டுப்பூர்வமான நாற்பத்திரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னுருவாக உள்ளன.

முப்பது ஆண்டுகளைத் தொடர்ந்து ஆயிரத்து இருநூற்று அறுபது ஆண்டுகள் வரும் இரட்டைத் தீர்க்கதரிசனம், அபிரகாமும் பவுலும் கூறிய 400 மற்றும் 430 ஆண்டுகளுடயை இரட்டை உடன்படிக்கைத் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு அடயைாளமாகும். தானியலே் பன்னிரண்டு அதிகாரத்தில் காலத்தைப் பற்றிய மூன்று வசனங்களின் நடுப்பகுதி, பதிமூன்றாவது எழுத்தின் கிளர்ச்சியைச் சுட்டிக்காட்டுவதோடு, ஒரே சமயத்தில் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பரேின் உடன்படிக்கையையும் முத்திரயைிடுதலையும் வலியுறுத்துகிறது. அந்த மூன்று வசனங்களும் மறைந்திருக்கும் வரலாற்றோடும் ஒத்திசவைாக இருந்து, நடுப்பகுதி உடன்படிக்கயைின் அடயைாளமாக இருப்பதற்கான வலியுறுத்தலுக்கு இன்னொரு சாட்சியத்தையும் சரேக்கின்றன.

வசந்தமும் இலயைுதிர்காலமும்

இந்த எல்லா வரிகளுடனும், சிலுவயைின் வரலாற்றில் பநெ்தகொஸ்தே காலத்தோடு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டும் இணக்கைப்பட்டும் லவேியராகமம் இருபத்திமூன்றில் அமைந்துள்ள வசந்த மற்றும் இலயைுதிர் பண்டிககைளின் மூன்று சாட்சிகளையும் நாம் சரேத்துக்கொள்ள வணே்டும். அங்கே அந்த அதிகாரம் இருபத்திமூன்று ஆகும்; அது கிறிஸ்துவின் பரிகாரப் பணியின் ஒரு குறியீடாகும். அந்த அதிகாரம் நாற்பத்துநான்கு வசனங்களால் அமைந்துள்ளது; இது குறியீட்டார்த்தமாக அக்டோபர் 22, 1844-ஐ பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. அக்டோபர் 22 என்பது அக்டோபரில் உள்ள 22 நாட்களைக் குறிக்கிறது; அது முதல் நாளில் தொடங்கி இருபத்திரண்டாம் நாளில் முடிவடகைிறது; ஆகயைால் அது எபிரயே எழுத்துமாலயைின் சான்றுகளைத் தாங்குகிறது. அக்டோபர் பத்தாம் மாதமாக இருப்பதால், அதை இருபத்திரண்டாம் நாளால் பருெக்கினால் 220 ஆகும்.

எபிரயே நாட்காட்டியில் ஏழாம் மாதத்தின் பத்தாம் நாள் பாவநிவிர்த்தி நாளாக இருந்தது; மலேும் ஏழு மடங்கு பத்து என்பது எழுபது, இது சோதனகைக்காலத்தின் ஒரு சின்னமாகும். 2,300 ஆண்டுகள் 1844-ல் முடிவடைந்தன; அக்காலத்தை ஆரம்பித்த மூன்றாம் ஆணயைினால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டதுபோல, மூன்றாம் தூதன் அப்போது வந்தடைந்தான். 2,300 நாட்களின் ஆரம்பத்தில் பண்டயை சொற்பொருள் உடயை இஸ்ரவலேுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட சோதனகைக்காலமாக எழுபது வாரங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தன; மலேும் அந்த நாட்களின் முடிவில், நவீன ஆவிக்குரிய இஸ்ரவலேுக்கான சோதனகைக்காலம் ஏழாம்

மாதத்தின் பத்தாம் நாளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டது; அது எழுபதிற்கு ஒப்பானது. அக்டோபர் 22, 1844, விரைவில் வரவிருக்கும் ஞாயிற்றுக்கிழமைச் சட்டத்திற்கு முன்மாதிரியாக உள்ளது; அங்கேயே, ஸ்தேவான் கல்லெறிந்து கொல்லப்பட்டபோது யூதர்களுக்குச் செய்யப்பட்டதுபோல, ஏழாம் நாள் அட்வென்டிசத்திற்கான சின்னார்த்தமிக்க எழுபது ஆண்டுகள் கொண்ட சோதனைக்காலம் முடிவடைகிறது.

1844 என்பது இரண்டு தூதர்கள் வந்த ஒரு காலப்பகுதியை குறிக்கிறது; இரண்டாம் தூதன் முதல் ஏமாற்றத்தின் போது வந்தான், மூன்றாம் தூதன் மகா ஏமாற்றத்தின் போது வந்தான். “44” என்பது தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் நாற்பத்திநான்காம் வசனத்தில் காணப்படும் கிழக்கிலும் வடக்கிலும் இருந்து வரும் செய்திகளால் பிரதிபலிக்கப்படும் இருமடங்கான செய்தியைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. லேவியராகமம் இருபத்துமூன்றாம் அதிகாரம் நாற்பத்திநான்கு வசனங்களைக் கொண்டுள்ளது; அவை பரிசுத்தப் பண்டிகைகளை வசந்தமும் இலையுதிர் காலமும் என்று பிரிக்கின்றன. அந்த நாற்பத்திநான்கு வசனங்கள் ஒரு இருமடங்கான செய்தியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. அந்த இரண்டு காலங்களும் தலா இருபத்திரண்டு வசனங்களால் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன; ஆகையால், வசந்த மற்றும் இலையுதிர் காலப் பண்டிகைகள் இரண்டும் எபிரேய நாட்காட்டியின் இருபத்திரண்டு எழுத்துக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன. இருபத்திரண்டு வசனங்களைக் கொண்ட அந்த இரண்டு சாட்சிகளும் பெந்தெகொஸ்தே காலத்தோடும் ஒன்றுசேர்க்கப்படும்போது, அவை மூன்று படிகளைக் கொண்ட ஒரு கட்டமைப்பை உருவாக்குகின்றன.

முதல் படி மூன்று பகுதிகளால் அமைந்த ஒரு வழிக்குறியாகும்; அதனைத் தொடர்ந்து ஐந்து நாட்கள் வருகின்றன; மூன்று வழிக்குறிகளில் கடைசியும் அதுபோலவே உள்ளது. நடுப்பகுதியிலுள்ள வழிக்குறி என்னவெனில், வெற்றிகரமான சபையில் சேவைக்காக ஆசாரியர்களாக அபிஷேகம் செய்யப்படுகிறவர்களுடன் கிறிஸ்து முகாமுகமாக அளிக்கும் முப்பது நாட்களின் போதனையாகும். லேவியராகமம் இருபத்துமூன்று, நாற்பதாம் வசனத்தின் மறைந்த வரலாற்றோடு ஒத்திசைகிறது.

நடுத்தரப் புள்ளிகள்

ஆதியாகமத்தின் பதினொன்றாம் அதிகாரம் முதல் இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் வரையிலான தொடரின் நடுப்பகுதி பதினேழாம் அதிகாரமாகும்; அங்கே ஆபிரகாமுக்கான மூன்று-அடுக்கு உடன்படிக்கையின் இரண்டாம் படியும், விருத்தசேதனத்தின் அடையாளமும் நிறுவப்பட்டன. பதினொன்றாம் அதிகாரம் முதல் இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் வரை அமைந்துள்ள எல்லா வசனங்களின் துல்லியமான மைய வசனம் ஆதியாகமம் 17:22 ஆகும்:

> ஆனால் அடுத்த ஆண்டின் இக்குறித்த காலத்தில் சாராள் உனக்குப் பெறெப்பபோகிற ஈசாக்கபோடபே என் உடன்படிக்கயைை நிலைநிறுத்தவனே். அவருடனான உரயைை முடித்தபின், தவேன் ஆபிரகாமிடமிருந்து மலேறேிப்பபோனார். ஆதியாகமம் 17:22.

ஆதியாகமம் 17 ஆம் அதிகாரத்தின் முதல் வசனத்தில் தவேன் ஆபிரகாமபோடு பசேத் தபொடங்கி, இருபத்திரண்டாம் வசனத்தில் தமது உரயைாடலை முடித்தார்; ஆகயைால், விருத்தசதேன உடன்படிக்கயைின் முழு உரயைாடலும் எபிரயே எழுத்துமாலயைின் இருபத்திரண்டு எழுத்துகளின் தீர்க்கதரிசனச் சூழலில் அமகைக்கப்பட்டது. அந்த இருபத்திரண்டு வசனங்களின் கருப்பபொருள், எட்டாம் நாளில் நிறவைறே்றப்பட வணே்டிய விருத்தசதேனச் சடங்கபே ஆகும். இந்த ஆதியாகமப் பகுதியில் மயைம் அல்லது நடுப்பகுதி, ஆபிரகாமின் விருத்தசதேன உடன்படிக்கயைால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்ட ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரத்தாரபோடும் தவேன் வதைத்திருக்கும் உடன்படிக்கை உறவாகும். ஆதியாகமத்தின் பதினபொன்றாம் அதிகாரம் முதல் இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் வரயைிலான அதிகார வரிசயைின் நடுப்பகுதி பதினழேோம் அதிகாரமபே; மலேும், அந்த அதிகாரத்தின் நிர்ப்பூரண நடுப்பகுதி இருபத்திரண்டாம் வசனமபே ஆகும்; அங்கபே தவேன் ஆபிரகாமபோடு தமது உடன்படிக்கயைைப் பற்றிய உரயைாடலை நிறுத்துகிறார். இவ்வாறாக, அந்த நடுப்பகுதி இருபத்திரண்டு எழுத்துகளகைக் கபொண்ட எபிரயே எழுத்துமாலயைின் சூழலில் வகைக்கப்படுகிறது. அந்த இருபத்திரண்டு வசனங்களின் நடுப்பகுதி, நிச்சயமாக, பதினபொன்றாம் வசனமபே.

> நீங்கள் உங்கள் முன்தபோலின் மாம்சத்தை விருத்தசதேனம் சயெ்யவணே்டும்; அது எனக்கும் உங்களுக்கும் இடயைிலான உடன்படிக்கயைின் அடயைாளமாக இருக்கும். ஆதியாகமம் 17:11.

வதோகமத்தின் பதினபொன்றாம் அதிகாரம் முதல் இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் வரயைிலான நான்கு பகுதிகளின் நடுப்பகுதிகள், அந்த நடுப்பகுதியின் கருத்தை நிறவைு சயெ்ய மூன்று வசனங்களை உள்ளடக்கியவயைாக இருக்கின்றன.

> இதுவபே என் உடன்படிக்கை; எனக்கும் உங்களுக்கும் உனக்குப் பின்பு உன் சந்ததிக்கும் இடயைில் நீங்கள் இதகைக் காக்க வணே்டும்: உங்களிலுள்ள ஒவ்வபொரு ஆண்பிள்ளயைும் விருத்தசதேனம் சயெ்யப்பட வணே்டும். உங்கள் நுனித்தபோலின் மாம்சத்தை நீங்கள் விருத்தசதேனம் சயெ்ய வணே்டும்; அது எனக்கும் உங்களுக்கும் இடயைிலுள்ள உடன்படிக்கயைின் அடயைாளமாக இருக்கும். உங்களிடத்தில் எட்டு நாளானவன் ஒவ்வபொரு ஆண்பிள்ளயைும், உங்கள் தலமுைறகைளின்படி, வீட்டில் பிறந்தவனாயினும், உன் சந்ததியிலல்லாத எந்த அந்நியனிடமிருந்து பணத்தால் வாங்கப்பட்டவனாயினும், விருத்தசதேனம் சயெ்யப்பட வணே்டும்.

ஆதியாகமம் 17:10–12.

ஒரு அடையாளச் சின்னம் என்பது ஒரு கொடியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் குறியாகும். இந்தப் பகுதி, அந்தக் கொடியாயிருக்கிறவர்களாகிய ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்து நான்கு ஆயிரம் பேரைப் பற்றியது. ஆண் குழந்தை எட்டாம் நாளில் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது; அதுபோலவே நோவாவின் உடன்படிக்கையும் பேழைக்குள் இருந்த எட்டு ஆத்துமாக்களோடு இருந்தது. இவ்வாறு, எண் எட்டு பயன்பாட்டினால் நோவாவின் உடன்படிக்கையை ஆபிரகாமின் உடன்படிக்கையோடு இணைக்கிறது. அவர்கள் பிலடெல்பியராயிருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் அவர்கள் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட வேண்டியவர்கள்; அதை பவுல் மாம்சத்தின் சிலுவையைப்படுத்தலின் சின்னமாக அடையாளப்படுத்துகிறார். மாம்சம் சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது கிறிஸ்துவின் தெய்வீகம் உள்ளத்தில் வாசமாயிருக்கும்; அந்த இணைப்பே அந்தக் கொடி ஆகும்; ஏனெனில் சகோதரி வைட் கூறுகிறதுபோல், "கிறிஸ்துவின் சுபாவம் அவருடைய பிள்ளைகளில் பரிபூரணமாக மறுரூபம் பெறும்போது, அவர் அவர்களுக்காகத் திரும்ப வருவார்."

"மனித இயல்பு முற்றிலும் சீரழிந்ததாக இருக்கிறது; ஆகையால் அது பரிசுத்தமான தேவனால் நீதியாய்த் தண்டிக்கப்படுவதற்கு உட்பட்டதாகும். ஆனாலும் மனந்திரும்பும் பாவிக்காக ஒரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது; அதாவது, தேவனுடைய ஒரேபேறான குமாரனின் பாவநிவாரண பலியில் விசுவாசம் கொள்வதன் மூலம், அவன் பாவமன்னிப்பைப் பெறவும், நீதிமானாகக் கணிக்கப்படவும், பரலோகக் குடும்பத்திற்குள் தத்தெடுக்கப்படவும், தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் சுதந்தரவாளனாக ஆகவும் முடிகிறது. பரிசுத்த ஆவியின் செயற்பாட்டினாலே குணநலன் மாற்றப்படுகிறது; அந்த ஆவி மனிதனில் செயற்பட்டு, அது செய்யப்பட வேண்டுமென்ற அவனுடைய விருப்பத்திற்கும் சம்மதத்திற்கும் ஏற்ப, அவனுக்குள் ஒரு புதிய இயல்பை நாட்டுகின்றது. தேவனுடைய சாயல் ஆன்மாவில் மறுபடியும் நிலைநிறுத்தப்படுகிறது; மேலும் நாள்தோறும் அவன் கிருபையினால் பலப்படுத்தப்பட்டு புதுப்பிக்கப்படுகிறான்; இதனால் நீதியிலும் மெய்யான பரிசுத்தத்திலும் கிறிஸ்துவின் குணநலனை இன்னும் இன்னும் நிறைவாகப் பிரதிபலிக்க வல்லவனாகிறான்."

முட்டாள் கன்னியர் என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறவர்களுக்கு மிகவும் தேவையான எண்ணெய், வெளிப்புறத்தில் பூசிக்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றல்ல. அவர்கள் சத்தியத்தை ஆத்துமாவின் பரிசுத்தஸ்தலத்திற்குள் கொண்டு வர வேண்டும்; அது அவர்களைச் சுத்திகரிக்கவும், நயப்படுத்தவும், பரிசுத்தப்படுத்தவும் வேண்டும். அவர்களுக்கு தேவைப்படுவது வெறும் கோட்பாடு அல்ல; நிச்சயமற்ற, ஒன்றோடொன்று தொடர்பில்லாத போதனைகள் அல்லாது, மாறாக கிறிஸ்துவில் மையம்கொள்ளும் நித்திய நலன்களை உட்கொண்ட ஜீவசத்தியங்களாகிய வேதாகமத்தின் பரிசுத்த உபதேசங்களே

அவர்களுக்கு வணே்டும். அவரிலே தெய்வீக சத்தியத்தின் முழுமையான அமைப்பு இருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் மீதான விசுவாசத்தினால் ஆத்துமாவுக்கு உண்டாகும் இரட்சிப்பே சத்தியத்தின் ஆதாரமும் தூணும் ஆகும். கிறிஸ்துவின் மீது உண்மையான விசுவாசத்தைச் செலுத்துகிறவர்கள், குணநலனின் பரிசுத்தத்தினாலும், தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலினாலும் அதைக் வெளிப்படுத்துகிறார்கள். இயேசுவிலுள்ள சத்தியம் பரலோகத்தை எட்டியும், நித்தியத்தைச் சூழ்ந்தும் இருப்பதை அவர்கள் உணருகிறார்கள். கிறிஸ்தவரின் குணம் கிறிஸ்துவின் குணத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி, கிருபையாலும் சத்தியத்தாலும் நிறைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது கிருபையின் எண்ணெய்; அது ஒருபோதும் குன்றாத ஒளியைத் தாங்கி நிறுத்துகிறது. விசுவாசியின் இதயத்தில் வாசமிருக்கிற பரிசுத்த ஆவியானவர், அவனை கிறிஸ்துவில் பூரணமாக்குகிறார். ஒரு ஆணோ அல்லது ஒரு பெண்ணோ பரவசமூட்டும் சூழ்நிலைகளில் ஆழ்ந்த உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறான் என்பதனால் மட்டும், அவன் கிறிஸ்தவர் என்பதற்கு அது தெளிவான சான்றல்ல. கிறிஸ்துவைப் போன்றவனாயிருப்பவன் தனது ஆத்துமாவில் ஆழமான, உறுதியான, விடாமுயற்சியுள்ள ஒரு தன்மையைக் கொண்டிருப்பான்; ஆனாலும் தன் சொந்த பலவீனத்தை உணர்ந்தவனாய் இருந்து, பிசாசினால் ஏமாற்றப்பட்டு வழிதவறச் செய்யப்படாமலும், தன்னைத்தானே நம்பும்படி ஆக்கப்படாமலும் இருப்பான். அவன் தேவனுடைய வார்த்தையை அறிந்திருக்கிறான்; தன் கையை இயேசு கிறிஸ்துவின் கையில் வைத்து, அவரைப் பற்றித் திடமாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறபோதுதான் தான் பாதுகாப்பாய் இருக்கிறான் என்பதையும் அறிந்திருக்கிறான்.

“நடத்தை ஒரு நெருக்கடியினால் வெளிப்படுகிறது. ‘இதோ, மணவாளன் வருகிறார்; அவரை எதிர்கொண்டு செல்லுங்கள்’ என்று நடுநிசியில் தீவிரமான சத்தம் அறிவித்தபோது, உறங்கிக் கொண்டிருந்த கன்னியர் தங்கள் நித்திரையிலிருந்து எழுப்பப்பட்டார்கள்; அப்போது அந்த நிகழ்விற்காக யார் ஆயத்தம் செய்திருந்தார்கள் என்பது காணப்பட்டது. இரு தரப்பினரும் எதிர்பாராத நிலையில் பிடிக்கப்பட்டார்கள்; ஆனாலும் ஒருவர் அந்த அவசரத்திற்காக ஆயத்தமாக இருந்தார், மற்றவர் ஆயத்தமின்றி காணப்பட்டார். நடத்தை சூழ்நிலைகளினால் வெளிப்படுகிறது. அவசரநிலைகள் நடத்தையின் உண்மையான உலோகத் தன்மையை வெளிக்கொணருகின்றன. திடீரென்று, எதிர்பாராதவிதமாக வரும் ஏதாவது ஒரு பேரோபத்து, துக்கவீடு, அல்லது நெருக்கடி, எதிர்பாராத நோய் அல்லது வேதனை, ஆத்துமாவை மரணத்தின் முன் நேருக்கு நேர் நிறுத்தும் ஏதோ ஒன்று, நடத்தையின் உண்மையான உள்ளார்ந்த தன்மையை வெளிப்படுத்தும். தேவனுடைய வார்த்தையின் வாக்குத்தத்தங்களில் உண்மையான விசுவாசம் ஏதாவது இருக்கிறதோ

இல்லயையோ என்பத வளிெப்படயையாகத் தரிெயவரம். ஆத்தமா கிரபயையால் தாங்கப்படகிறதோ இல்லயையோ, விளக்கடன் பாத்திரத்தில் எண்ணயெ் இரக்கிறதோ இல்லயையோ என்பதம் வளிெப்படயையாகத் தரிெயவரம்.”

“சோதனகைக் காலங்கள் எல்லாரக்கம் வரகின்றன. தவேனின் சோதனயையின்கீழம் பரிசோதனயையின்கீழம் நாம் எவ்வாற நடத்தகிறோம்? எங்கள் விளக்ககள் அணநைந்தபோகிறதா? அல்லத நாம் இன்னம் அவகைளை எரியவதைத்திரக்கிறோமா? கிரபயையிலம் சத்தியத்திலம் நிறநைந்திரக்கிற அவரடனான எங்கள் இணபைப்பினால் ஒவ்வொர அவசர நிலயையிற்கம் நாம் ஆயத்தப்பட்டிரக்கிறோமா? ஐந்த ஞானமள்ள கன்னிககைள் தங்கள் கணநலனை ஐந்த ஞானமில்லாத கன்னிககைளக்கப் பகிர்ந்த கொடக்க மடியவில்லை. கணநலம் ஒவ்வொரவராலம் தனிப்பட்டவர்களாக உரவாக்கப்பட வணே்டியத. அததைப் பிறரக்கக் மாற்றிக்கொடக்க மடியாத; அதை உடயையவர் அதற்காகத் தியாகம் சயெ்யத் தயாராயிரந்தால்கூட மடியாத. இரக்கம் இன்னம் நீடித்தக்கொண்டிரக்கம்போத நாம் ஒரவரக்கொரவர் சயெ்யக்கூடியவை பல உள்ளன. நாம் கிறிஸ்தவின் கணநலனை வளிெப்படத்தலாம். வழிதவறியவர்களக்க உண்மயையள்ள எச்சரிக்ககைளை அளிக்கலாம். பரிசத்த வதோகமத்தின் போதனகைளை இரதயத்தில் பதியம்படி சயெ்த, சகிப்பத்தன்மயையடனம் உபதசேத்தடனம் கடிந்தகொண்ட, கண்டித்த, பத்திசொல்லலாம். மனமார்ந்த அனதாபத்தை வழங்கலாம். நாம் ஒரவரோடொரவர் சரே்ந்த ஜபெிக்கலாம்; ஒரவரக்கொரவர் நிமித்தமம் ஜபெிக்கலாம். எச்சரிக்கயையடன் வாழம் வாழ்க்கயையினாலம், பரிசத்தமான நடத்தை நிலநைிறத்தப்படவதினாலம், ஒர கிறிஸ்தவர் எப்படிப்பட்டவராக இரக்க வணே்டம் என்பதற்கான மன்மாதிரியை நாம் கொடக்கலாம்; ஆனால் எந்த ஒரவரம் தன் சொந்த கணவடிவத்தை மற்றொரவரக்கக் கொடக்க மடியாத. நாம் இரட்சிக்கப்பட வணே்டியத கூட்டங்களாக அல்ல, தனிநபர்களாகவே என்பததைக் கவனமாக எண்ணிப் பார்ப்போமாக. நாம் உரவாக்கிய கணநலனின்படியே நியாயந்தீர்க்கப்படவோம். நித்தியத்திற்காக ஆத்தமாவை ஆயத்தப்படத்தவததைப் பறக்கணித்த, மரணப் படக்கயையில் இரக்கம்வரை தவேனோட சமாதானப்படதலதைத் தாமதிப்பத அபாயகரமானத. அன்றாட வாழ்க்கயையின் பரிவர்த்தனகைளினாலம், நாம் வளிெப்படத்தகிற ஆவியினாலம், நம்மடயை நித்திய விதியை நாம் தீர்மானிக்கிறோம். மிகச் சிறியதிலே உண்மயையள்ளவன், மிகதியிலம் உண்மயையள்ளவனாயிரக்கிறான். நாம் கிறிஸ்தவை நம்மடயை மன்மாதிரியாக்கி, அவர் தமத சொந்த வாழ்க்கயையில் நமக்கக் கொடத்திரக்கம் உதாரணத்தின்படி நடந்தம் உழதைத்தம் இரந்தால், நம்மடயை அனபவத்தில் நம்மலே வரவிரக்கம் அந்தக் கம்பீரமான எதிர்பாராத நிகழ்ச்சிகளை எதிர்கொண்ட, ‘என் சித்தமல்ல,

உம்முடைய சித்தமே நிறைவேறுக’ என்று நம் இருதயத்திலிருந்து சொல்ல முடியும்.”

“நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்தச் சோதனைக்காலத்திலேயே, இரட்சிப்பின் நிபந்தனைகளை நாம் அமைதியுடன் ஆராய்ந்து, தேவனுடைய வார்த்தையில் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள விதிகளின்படி வாழ வேண்டும். ஒவ்வொரு கடமையையும் நிறைவேற்றுவதற்காக, கவனமான ஒழுக்கத்தின் மூலம் மணித்தோறும் நாள்தோறும் நாம் நம்மையே கல்வியுறுத்தி பயிற்சியளிக்க வேண்டும். தேவனையும், அவர் அனுப்பிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் நாம் அறிந்தவர்களாக ஆக வேண்டும். ஒவ்வொரு சோதனையிலும், ‘அவன் என்னோடே சமாதானம் பண்ணும்படிக்கு என் பலத்தைப் பற்றிக்கொள்ளக்கடவன்; அவன் என்னோடே சமாதானம் பண்ணுவான்’ என்று சொல்லியிருப்பவரிடமிருந்து பெறுவது நமக்குரிய சிறப்புரிமையாகும். ஆண்டவர், பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் அப்பம் கொடுக்க விரும்புகிறதைவிட, நமக்கு பரிசுத்த ஆவியை அளிக்க அதிகமாக விரும்புகிறவர் என்று கூறுகிறார். ஆகையால், மணவாளனை எதிர்கொள்ளப் புறப்படத் தயாராகாதவர்களாய், மதியீனமான கன்னிகைகளாக சித்தரிக்கப்படுகிறவர்களுக்குள் நாம் காணப்படாதபடிக்கு, நமது விளக்குகளோடு நமது பாத்திரங்களிலும் கிருபையின் எண்ணெய் இருக்கட்டும்.” Review and Herald, September 17, 1895.

ஆபிரகாமின் விருத்தசேதனத்தாலும் பழையின்மேல் இருந்த எட்டு ஆத்துமாக்களாலும் முன்னுருவாகக் காட்டப்பட்டிருந்த ஒருநூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் கொடி, உவமையில் காணப்படும் ஞானமுள்ள கன்னியர்களே ஆவர்; அவர்கள் விரைவில் வரவிருக்கும் நெருக்கடியில் கிறிஸ்துவின் குணத்தை பரிபூரணமாகப் பிரதிபலிக்கிறார்கள். சகோதரி வைட் அந்தப் பகுதியை ஏசாயாவை மேற்கோள் காட்டி முடித்தது மிகச் சமுசிதமானதே; ஏனெனில் அது ஒருநூற்று நாற்பத்திநாலாயிரம் பேரின் முத்திரையிடும் காலத்தை நேரடியாகக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும் ஒரு பகுதியாயிருக்கிறது.

அந்நாளில் நீங்கள் அவளைப் பற்றி இவ்வாறு பாடுங்கள்: சிவந்த திராட்சரசத்தின் திராட்சைத்தோட்டம். நான் கர்த்தர் அதைக் காக்கிறேன்; அதை யாரும் சேதப்படுத்தாதபடிக்கு ஒவ்வொரு கணமும் அதற்கு நீர் ஊற்றுவேன்; அதை இரவும் பகலும் காத்துக்கொள்வேன். எனக்குள் கோபக்கொடூரம் இல்லை; யுத்தத்தில் முள்செடிகளையும் முட்செடிகளையும் எனக்கு விரோதமாக நிறுத்துகிறவன் யார்? நான் அவற்றின்மேல் சென்று, அவற்றையெல்லாம் ஒன்றாக எரித்துவிடுவேன். இல்லையெனில் அவன் என் பலத்தைப் பற்றிக்கொள்ளட்டும்; அப்பொழுது அவன் என்னோடு சமாதானம் பண்ணுவான்; ஆம், என்னோடு சமாதானம் பண்ணுவான். யாக்கோபிலிருந்து வருகிறவர்களை அவன் வேரூன்றச் செய்வான்; இஸ்ரவேல் மலர்ந்து மொட்டுவிட்டு, உலகத்தின் முகமெங்கும் கனியினால் நிரப்பும். அவனை அடித்தவர்களை அவன் அடித்ததுபோலவே, அவனையும்

> அவன் அடித்தானோ? அவனால் கொல்லப்பட்டவர்களின் கொலையின்படியே அவனும் கொல்லப்பட்டானோ? அளவோடு, அத முளைத்துப் பரவும்போது, நீ அதோடு விவாதிப்பாய்; கிழக்குக்காற்றின் நாளில் அவன் தன் கடுங்காற்றை அடக்குகிறான். ஆகையால் இதினால் யாக்கோபின் அக்கிரமம் நீக்கப்படும்; அவன் பாவத்தை அகற்றுவதற்கான முழு பலனும் இதுவே: அவன் பலிபீடத்தின் கற்களையெல்லாம் நொறுக்கப்பட்ட சுண்ணாம்புக்கற்களைப்போல ஆக்கும்போது, விக்கிரகத்தோப்புகளும் சிலைகளும் இனி நிலைநிற்பதில்லை. எனினும் அரண்சூழ்ந்த நகரம் பாழாயிருக்கும்; வாசஸ்தலம் கைவிடப்பட்டு, வனாந்தரம்போல் விடப்படும்; அங்கே கன்றுக்குட்டி மேய்ந்து, அங்கேயே படுத்திருந்து, அதின் கிளைகளைத் தின்னும். அதின் கொம்புகள் உலர்ந்துபோனால், அவை முறிக்கப்பட்டுவிடும்; பெண்கள் வந்து அவற்றிற்கு நெருப்பு வைப்பார்கள்; ஏனெனில் இது உணர்வில்லாத ஜனமாக இருக்கிறது; ஆகையால் அவர்களை உண்டாக்கினவர் அவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டமாட்டார்; அவர்களை உருவாக்கினவர் அவர்களுக்கு கிருபை செய்யமாட்டார். ஏசாயா 27:2–11.

“கிழக்குக் காற்றின் நாளில்,” யாக்கோபின் அக்கிரமம் நீக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, மேலும் “புத்தியறிவில்லாத ஜனங்கள்” எனப்படும் மற்ற வகுப்பினர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டு எரிக்கப்படுகின்றபோது, அதுவே ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்காயிரம் பேருக்கு முத்திரையிடப்படும் காலமாகும். அந்தக் காலப்பகுதியில், கிறிஸ்துவோடு சமாதானம் ஏற்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறவன் அதைச் செய்யலாம்; ஆனால் இறுதியான நிகழ்ச்சிகளின் நகர்வுகள் மிக விரைவானவையாகும்.

ஆசாரியர்கள் தங்கள் சேவையைத் தொடங்கும்போது முப்பது வயதுடையவர்களாக இருக்க வேண்டியிருந்தது; மேலும், ஒருநூற்று நாற்பத்துநான்கு ஆயிரம் பேர் கடைசி நாட்களில் தேவனுடன் உடன்படிக்கையைப் புதுப்பிக்கும் பேதுருவின் ராஜ்ய ஆசாரியர்களாக இருக்கிறார்கள்.

> நீங்களும் உயிருள்ள கற்களாக ஆவிக்குரிய இல்லமாகவும், பரிசுத்த ஆசாரியக்கூட்டமாகவும் கட்டப்படுகிறீர்கள்; இயேசு கிறிஸ்துவினால் தேவனுக்குப் பிரியமான ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்தும்படியாக. 1 பேதுரு 1:5.

ஆசாரியர்கள் எட்டு நாட்கள் நீடித்த அபிஷேகச் சேவைக்காக ஆயத்தப்படுத்தப்பட்டார்கள்; ஆகையால், எண் எட்டு பழைமைக்குள் இருக்கும் அபிஷேகமடைந்த ஆசாரியத்துவத்தின் ஒரு அடையாளமாகும்.

ஆரோனின் கோல்

ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேருடைய அபிஷேகம் பெற்ற ஆசாரியத்துவம் உடன்படிக்கையின் பழைமைக்குள் மொட்டிட்ட ஆரோனின் கோலாகச் சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஆரோனின் கோல் மொட்டிட்டபோது, அது மொட்டிடாத இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களின் பிற கோல்களிலிருந்து ஆரோனை வேறுபடுத்திக் காட்டியது. வேதாகமத்தில், தாவரங்கள் மொட்டிடச் செய்வது மழையே ஆகும்.

எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும் கடைசி நாட்களைப் பற்றியே உரைக்கிறார்கள்; ஆகையால் ஆசாரியத்துவத்தின் அடையாளமான ஆரோனின் கோல், கர்மேலில் எலியாவுடனும் 1844-ஆம் ஆண்டின் மில்லரைட்டுகளுடனும் ஒத்திருக்கும் சூழலில், ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரம் பேரின் அபிஷேகத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அது, பிற்கால மழையின் உண்மையான செய்திக்கும் பொய்யான செய்திக்கும் இடையில் தெளிவான வேறுபாடு ஏற்படும் தருணத்தை எடுத்துரைக்கிறது. "புதிய திராட்சரசம்" ஒரு வகுப்பினரிடமிருந்து துண்டிக்கப்பட்டுவிட்டது என்று யோவேல் அடையாளப்படுத்தும் போது, அந்த வேறுபாடு வெளிப்படுகிறது. தங்கள் வாய்களிலிருந்து புதிய திராட்சரசம் துண்டிக்கப்பட்ட அந்த வகுப்பினர், ஏசாயா குறிப்பிடும் எப்பிராயீமின் மதுவெறியர்கள் ஆவர். அவர்கள், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் சீஷர்கள் மதுவெறியில் உள்ளவர்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டியவர்களும் ஆவர்; மேலும், 1863-ஆம் ஆண்டின் கலகக்காரர்களாக இருந்த தங்கள் பிதாக்களைப் பின்பற்றிய 1888-ஆம் ஆண்டின் கலகக்காரர்களும் அவர்களே. இந்தத் தீர்க்கதரிசன வரிசைகள் அனைத்தும், Sister White அடையாளப்படுத்தும் அந்த வரிசையோடு ஒத்திசைகின்றன; அதாவது, நாஷ்வில்லின் அக்கினிக் குண்டுகளைப் பற்றி அட்வென்டிசம் ஏறத்தாழ நூற்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக அறிந்திருந்தும் எதையும் சொல்லவில்லை என்பதை உலகம் உணரும் காலத்தில் நிகழ்வதாக.

8, எண்பது மற்றும் 81

முப்பது என்னும் எண்ணும் எட்டு என்னும் எண்ணும், தெய்வீகத்தையும் மனிதத்துவத்தையும் ஒன்றிணைத்த நிலையைச் சுட்டிக்காட்டும் பிந்தைய நாட்களின் கொடியாக இருப்பவர்களான ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநான்கு ஆயிரத்தின் ஆசாரியத்துவத்தின் அடையாளங்களாகும். எட்டு என்னும் எண், எண்பது என்னும் எண்ணின் தசமபாகமாகும்; அந்த எண்பது என்பது, பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் தூபம் செலுத்த முயன்ற உஸ்சியா அரசனுக்கு எதிராக மகா ஆசாரியருடன் நின்று எதிர்த்த எண்பது வீர ஆசாரியர்களின் எண்ணாகும். எண்பத்தொன்று என்பது, வெற்றிகொண்ட திருச்சபையின் ஆசாரியத்துவம் என்னும் சூழலில், தெய்வீகத்துவம் மனிதத்துவத்துடன் இணைந்திருப்பதைக் குறிக்கிறது. உஸ்சியாவின் கிளர்ச்சியின் வரலாறு, ராபியா யுத்தத்திற்குப் பின்பு உடனே நிகழ்ந்த ப்டோலமியின் கிளர்ச்சியுடன் ஒத்திசைவுறும் அதே நேரெக்கட்டியில், அந்த எண்பத்தொன்று என்னும் ஆசாரியத்துவத்தை இணைக்கிறது. எல்லா

தீர்க்கதரிசிகளும் பிந்தயை நாட்களை அடயைாளப்படுத்துகிறார்கள்; ஆகயைால், எண்பது மனித ஆசாரியர்களும் ஒரே தயெ்வீக மகா ஆசாரியரும் கொண்ட, அமைந்த, வெற்றிகொண்ட திரச்சபயையின் ஆசாரியத்துவமான தயெ்வீகத்துவமும் மனிதத்துவமும் இணைந்த ஆசாரியத்துவம், உக்ரனைியப் போர் தொடங்கப்பட்ட 2014 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பமான வரலாற்றில் அடயைாளப்படுத்தப்படுகிறது.

ஆதியாகமத்தின் பன்னிரண்டு அதிகார வரிசயையின் நடுப்பகுதி அதிகாரம் பதினழேு ஆகும். அந்த பன்னிரண்டு அதிகார வரிசயையின் நடுவிலுள்ள வசனம் இருபத்திரண்டு ஆம் வசனம் ஆகும். ஒன்றாம் வசனத்தில் தொடங்கிய தவேனும் ஆபிரகாமும் இடயையேோன உரயைாடலின் தளெிவான முடிவை இருபத்திரண்டு ஆம் வசனம் கூறிக்கிறது; இதனால், எபிரயெ எழுத்துமாலயையின் இருபத்திரண்டு எழுத்துகளின் முத்திரயையைத் தாங்கும் ஒரு தீர்க்கதரிசன வரியின் முடிவாக இருபத்திரண்டு ஆம் வசனம் அடயைாளப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த இருபத்திரண்டு வசனங்களைக் கொண்ட வரியின் நடுவிலுள்ள வசனம் பதினொன்றாம் வசனம் ஆகும்; அது, நூற்று நாற்பத்துநாலாயிரத்தின் கொடியை அடயைாளப்படுத்தும் மூன்று வசனங்களின் நடுப்பகுதியும் ஆகும். ஆகயைால், பதினொன்றாம் வசனம் மூன்று தனித்துவமான வசனங்களின் நடுவாக இருக்கிறது; மலேும், பதினொன்றாம் வசனம் இருபத்திரண்டு வசனங்களின் மயைச் சத்தியத்தை மட்டுமல்ல, அது அமைந்துள்ள அந்த மூன்று வசனங்களின் மயைச் சத்தியத்தயைும் எடுத்துரைக்கிறது; இதனால், பதினொன்றாம் வசனமும் இருபத்திரண்டு ஆம் வசனமும் பிரதான சிந்தனயையின் தொடக்கமும் முடிவும் என அடயைாளப்படுத்தப்படுகின்றன. ஆகவே, பதினழோம் அதிகாரத்தில் பதினொன்றாம் வசனம் முதல் இருபத்திரண்டு ஆம் வசனம் வரை உள்ள பகுதி, பதினொன்று முதல் இருபத்திரண்டு அதிகாரங்கள் வரை உள்ளவற்றின் பிரதான கருப்பொருளாகும்.

மத்தயேு புத்தகத்தில் பதினொன்றாம் அதிகாரம் முதல் இருபத்திரண்டாம் அதிகாரம் வரயையிலான பகுதிகளின் நடுப்பகுதி பதினாறாம் அதிகாரமாகும்.

> அப்பொழுது அவர் தமது சீஷர்களுக்குக் கட்டளயையிட்டது: தாம் இயசேு கிறிஸ்து என்பதை யாரிடத்தும் சொல்லக்கூடாது என்று. மத்தயேு 16:20.

ஆதியாகமத்தின் நடுப்பகுதியைப் போலவ,ே இருபதாவது வசனம், கிறிஸ்துவும் சீடர்களும் கயெ்சரியா பிலிப்பியில் வந்தடைந்தபோது பதின்மூன்றாவது வசனத்தில் தொடங்கிய குறிப்பிட்ட உரயைாடலின் முடிவைக் குறிக்கிறது.

> இயசேு கயிசரியா பிலிப்பியின் எல்லைகளுக்குள் வந்தபோது, தமது சீஷர்களைக் கடேட்ு: “மனுஷகுமாரனாகிய என்னை மனிதர் யார் என்று சொல்லுகிறார்கள்?” என்றார். அதற்கு அவர்கள்: “சிலர், நீர் யோவான் ஸ்நானன் என்று சொல்லுகிறார்கள்; சிலர் எலியா என்றும்; வறேசிலர் எரமேியா, அல்லது தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவன் என்றும்

சொல்லுகிறார்கள்” என்றார்கள். அவர் அவர்களிடம்: “ஆனால், நீங்கள் என்னை யார் என்று சொல்லுகிறீர்கள்?” என்றார். அப்போது சீமோன் பதேர பதிலளித்து: “நீர் கிறிஸ்து, ஜீவனுள்ள தவேனுடயை குமாரன்” என்றான். அதற்கு இயேசு அவனை நோக்கி: “சீமோன் பர்யோனா, நீ பாக்கியவான்; ஏனனெில் மாம்சமும் இரத்தமும் இதை உனக்கு வளெிப்படுத்தவில்லை; பரலோகத்தில் இருக்கிற என் பிதாவே இதை உனக்கு வளெிப்படுத்தினார். மேலும், நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: நீ பதேரு; இந்தக் கல்லின்மேல் நான் என் சபயைை நிர்மாணிப்பேன்; பாதாளத்தின் வாயில்கள் அதின்மேல் ஜயெங்கொள்ளாது. பரலோக ராஜ்யத்தின் திறவுகோல்களை உனக்குக் கொடுப்பேன்; நீ பூமியிலே கட்டுவது எதுவாயினும் அது பரலோகத்திலும் கட்டப்பட்டிருக்கும்; நீ பூமியிலே அவிழ்ப்பது எதுவாயினும் அது பரலோகத்திலும் அவிழ்க்கப்பட்டிருக்கும்” என்றார். பின்னர், தாமே இயேசு கிறிஸ்து என்பதைக் குறித்து யாரிடமும் சொல்லக்கூடாது என்று அவர் தமது சீஷர்களுக்கு கட்டளையிட்டார். மத்தேயு 16:13–20.

ராபியா மற்றும் பானியம்

மத்தேயுவின் நடுப்பகுதி ஒரு தனித்த உரயைாடலயைும் தனிப்பட்ட பொருளயைும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதோடு மட்டுமல்ல, ஆதியாகமத்தின் சாட்சியத்தில் உள்ள உடன்படிக்கைச் சின்னவியல் ராபியாவின் போருடன் ஒத்திசைவது போலவே, மத்தேயுவின் உரயைாடல் பானியம் எனப்படும் செய்சரியா பிலிப்பியில் நடைபெறுகிறது. தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதினைந்தாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் பானியம், மத்தேயுவின் பன்னிரண்டு-அதிகார வரிசயைின் நடுப்பகுதியாகும்; தானியேல் பதினொன்றாம் அதிகாரத்தின் பதினொன்றாம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்படும் ராபியா, ஆதியாகமத்தின் பன்னிரண்டு-அதிகார வரிசயைின் நடுப்பகுதியாகும்.

கி.மு. 457-இல் ஆரம்பமான 250 ஆண்டுகள் கி.மு. 207-இல் நிறைவடைந்தன; அது பதினொன்றாம் வசனத்தின் ராபியா மற்றும் பதினைந்தாம் வசனத்தின் பணியம் ஆகியவற்றுக்கிடயைிலான நடுப்புள்ளியாகும்; அங்கயேே ஆபிரகாமின் சுனத்துச் சின்னமும், மேசியாவைப் பற்றிய பதேருவின் அறிக்கயைும் ஒன்றிணைகின்றன. மத்தேயு புத்தகத்தின் வரிசயைில், தவேனுடயை குமாரனாகிய கிறிஸ்துவை அவர் பெற்ற ஞானஸ்நானத்தில் அடயைாளம் கண்டதைப் பற்றிய தனது உணர்வை பதேரு சாட்சியமாக அறிவிக்கிறார்.

“சிமோன்” என்பது “கேட்கிறவன்” என்று பொருள்; “பர்-யோனா” என்பது “புறாவின் மகன்” என்று பொருள். பரிசுத்த ஆவி புறாவின் ரூபத்தில் இறங்கியபோது, கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானத்தின் செய்தியைக் கேட்டவன் சிமோன். கிறிஸ்துவின் ஞானஸ்நானம், வளெிப்படுத்தின விசேஷம் பத்தாம் அதிகாரத்தின் வல்லமயைுள்ள தூதன் இறங்கிய 1840

ஆகஸ்ட் 11-ஆம் ததேிக்கான முன்மாதிரியாக இரந்தத. அதே தூதன் 9/11 அன்ற இறங்கினான். 9/11-ஐ, நூற்ற நாற்பத்திநாலாயிரம் பரேின் தலைமுறைக்கான சோதனையின் சயெ்தியாக அறிந்த கொள்ளும்வர்களை பதேர பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறான்.

பதேர, வரிமலே் வரி என்ற முறயையியலைப் பயன்படுத்தகிறவர்களை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறார். அவர் புறாவின் "மகன்"; ஆகயைால், மகனாக அவர் அடயைாளரீதியாக கடசைி தலைமுறயைை பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறார். பதேர கடசைி தலைமுறயைின் ஒர சின்னமாக இரக்கிறார்; மலேும், அவரத பயெரின் அடயைாள எண் கணக்கின் மூலம் அவர் ஒர இலட்சத்த நாற்பத்திநாலாயிரம்பரேசை் சுட்டிக்காட்டுகிறார். தீர்க்கதரிசன வரியில் கிறிஸ்த தோன்றும்போத அதிகாரமளிக்கும் சயெ்தியகைக் கடே்கும் இறுதி தலைமுறயைைப் பதேர பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறார். கிறிஸ்தவின் ஞானஸ்நானத்தடன் தொடர்புடயை சயெ்தியைப் பதேர அறிந்தகொண்டார்; ஆகயைால், எபிரயேத்தில் மசெியா என்றும் கிரகே்கத்தில் கிறிஸ்த என்றும் அழகைக்கப்படும் அபிஷகேம் சயெ்யப்பட்டவராகிய இயசேுவை பதேர அடயைாளங்காண முடிந்தத. வளெிப்படுத்தல் பதினடெ்டின் தூதன் 9/11 அன்ற இறங்கினான் என்றும், அவன் ஆகஸ்ட் 11, 1840 அன்றும் இறங்கியிரந்தான் என்றும் உணரகிறவர்களைப் பதேர பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறார். 9/11 என்பத இர அல்லத மூன்ற வரிகளின் சாட்சியத்தினாலே மட்டுமே நிலைநிறத்தப்படும் ஒர வழிக்குறி என்பதை உணரகிறவர்களைப் பதேர பிரதிநிதித்தவப்படுத்தகிறார்.

பதேரவின் அறிக்கை என்னவனெில், 9/11 என்பத மூன்றாம் ஐயோவின் வரகயைை அடயைாளப்படுத்தகிறத; அத இறுதியான தலைமுறைக்கான சோதனைச் சயெ்தியாகும். அந்த அறிக்கயைிலயேே பயெர் மாற்றம் நிகழ்கிறத. ஆபிரகாம் ராபியாவில் இரக்கிறார்; பதேர சிலுவகைக்கு முன்பாகப் பானியத்தில் இரக்கிறார். பானியமும் சிலுவயைும் இடயைில், பதேர ரூபாந்தர மலகைக்குச் சலெ்லவிரக்கிறார். தன் தலைமுறைக்கான சோதனைச் சயெ்தியைப் பற்றிய தன் அறிக்கயைை அளித்தபோத, சிமோன் பதேரவாக மாற்றப்பட்ட இடம் பானியமே ஆகும். ஒர இலட்சத்த நாற்பத்த நான்கு ஆயிரத்தாரக்காக, அந்தச் சோதனைச் சயெ்தி மூன்றாம் ஐயோவின் இஸ்லாம் ஆகும்; அத தீர்க்கதரிசன வரலாற்றில் 9/11 அன்ற வந்தடைந்தத.

அட்வனெ்டிசத்தின் சோதனயைின் ஆரம்பம் 9/11 அன்ற தொடங்கியத; அட்வனெ்டிசத்தின் சோதனயைின் முடிவில், மூன்றாம் ஐயோவின் இஸ்லாம் சயெ்தி, சிமோனின் பயெர் எப்போத, எங்கு மாற்றப்படுகிறத என்பதகைக் கண்டறியச் சயெ்கிறத. ஆரம்பத்தில் 9/11 இன் சயெ்தியால் முன்மாதிரியாகக் காட்டப்பட்டதைப் போல, முடிவில் பதேர புரிந்தகொள்ளும் சயெ்தி, நாஷ்வில்லின் அக்னிக்குண்டுகளின் திரத்தப்பட்ட சயெ்தியாகும். அங்கே, அடயைாளக் கொடியின்

உயர்த்தப்படுதலுடனும் பரிகார நாளின் அடைக்கப்பட்ட வாசலுடனும் இணைந்த எக்காளப் பண்டிகை வந்த சேரேகிறத.

அடுத்த கட்டுரயையில் இவற்றதைத் தொொடர்ந்த காண்பேோம்.